

Τζο Μπάιντεν: Σπουδαίος φίλος και άνθρωπος ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος

[Πατριαρχεία](#) / [Οικουμενικό Πατριαρχείο](#)

Ως έναν σπουδαίο φίλο και έναν σπουδαίο άνθρωπο χαρακτήρισε τον Οικουμενικό Πατριάρχη [κ.κ. Βαρθολομαίο](#) , ο Πρόεδρος των ΗΠΑ, [Τζο Μπάιντεν](#), στην ομιλία στον Λευκό Οίκο κατά την ετήσια δεξίωση για την Ημέρα της Ελληνικής Ανεξαρτησίας.

“Παρεμπιπτόντως, δεν είναι εδώ σήμερα, αλλά μόλις μίλησα στο τηλέφωνο με έναν παλιό μου φίλο που γιορτάζει τα γενέθλιά του αλλού με τα εγγόνια του, τον φίλο μου, τον πατέρα Άλεξ, από την Ελληνορθόδοξη Αρχιεπισκοπή Αμερικής. Και παρεμπιπτόντως, έχουμε ταξιδέψει μαζί τη χώρα και τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας. Και σε περισσότερες από μία περιπτώσεις, επισκέφτηκα τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο, ο οποίος είναι ένας σπουδαίος φίλος και ένας σπουδαίος άνθρωπος. Θυμηθείτε, (ο Οικουμενικός Πατριάρχης) είχε ένα μικρό πρόβλημα σε άλλη χώρα. Ξεκαθαρίσαμε ότι αν δεν φροντιστεί γρήγορα, μπορεί να υπάρχουν πρόβλήματα με τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Και πριν από δύο χρόνια, ήμουν πολύ περήφανος που έδωσα στον πατέρα Άλεξ το Προεδρικό Μετάλλιο της Ελευθερίας”, είπε με αφορμή την αναφορά του στον π. Αλέξανδρο Καρλούτσο.

Αναλυτικά η ομιλία του Πρόεδρου των ΗΠΑ:

Σεβασμιώτατε, σας ευχαριστώ πολύ. Θα πρέπει να ξεκινήσω λέγοντας ότι ο μόνος λόγος που στέκομαι εδώ σήμερα μπροστά σας είναι λόγω της ελληνικής κοινότητας. Αυτό δεν είναι υπερβολή. Κέρδισα την εκλογή μου ως 29χρονος γερουσιαστής με μόλις 3.100 ψήφους, όπως θα σας πει η αδερφή μου η Βάλερι, που είναι εδώ, και διηύθυνε την εκστρατεία μου. Ερχόμουν από το Ντελμάρ του Ντέλαγουερ, ελέγχοντας όλα τα εκλογικά τμήματα την ημέρα των εκλογών εκείνο τον Νοέμβριο του '72. Και έχανα. Και μπήκα στο Γουίλμινγκτον. Ένα από τα πράγματα που έμαθα από νωρίς ήταν ότι είχα πολύ στενή σχέση με την ελληνοαμερικανική κοινότητα και την εκκλησία εκεί. Και νομίζω ότι αν υπήρχαν... Ξεχνώ τον ακριβή αριθμό των ψήφων, αλλά νομίζω ότι κάθε Ελληνοαμερικανός στο Ντέλαγουερ με ψήφισε Παρεμπιπτόντως, όπως θα σας πουν κάποιοι στο Ντέλαγουερ, εκεί απέκτησα ένα παρατσούκλι για το οποίο είμαι πολύ περήφανος. Είμαι ο Τζο Μπαιντενόπουλος. Αυτό είναι ένα παρατσούκλι που πήρα. Σας ευχαριστώ, λοιπόν, Σεβασμιώτατε για αυτή την εισαγωγή και που μας υπενθυμίσατε τις βασικές αξίες που ενώνουν την Ελλάδα και την Αμερική.

Καλώς ήρθατε στον Λευκό Οίκο, όλοι. Αυτό είναι το σπίτι σας, και είστε ένας από τους λόγους για τους οποίους λέω ότι είμαι εδώ και γιατί αυτό είναι το σπίτι σας εδώ. Σήμερα, γιορτάζουμε 203 χρόνια ελληνικής ανεξαρτησίας και γιορτάζουμε τους δεσμούς φιλίας μεταξύ της Ελλάδας και των Ηνωμένων Πολιτειών που εκτείνονται ακόμη περισσότερο. Η εμπειρία μας με τους ανθρώπους που βρίσκονται μέσα σε αυτό το δωμάτιο ενσαρκώνει αυτούς τους δεσμούς. Έχουμε περήφανους Ελληνοαμερικανούς εδώ που δραστηριοποιούνται στον κόσμο της επιστήμης, της δημοσιογραφίας, του ακαδημαϊκού χώρου, των οικονομικών, καθώς και ιδιοκτήτες μικρών επιχειρήσεων, θρησκευτικούς ηγέτες, και δημόσιους υπαλλήλους από όλη την Αμερική. Και όλοι μαζί αντανακλούν πραγματικά το εύρος της συνεισφοράς που προσφέρει καθημερινά η ελληνοαμερικανική κοινότητα σε κοινότητες κατά μήκος όλης της χώρας και σε ολόκληρο το έθνος. Θέλω να καλωσορίσω την Ελένη που είναι εδώ. Είναι η αντικυβερνήτης της Καλιφόρνια. Αλλά πριν, ήταν πρέσβειρα στην κυβέρνηση Ομπάμα-Μπάιντεν. Όποιος μπορούσε να φροντίσει τα προβλήματα στην Ουγγαρία εκείνη την περίοδο, μπορεί να διαχειριστεί το οτιδήποτε. Και καλωσορίζουμε ακόμα τους πρεσβευτές από την Ελλάδα και την Κύπρο που είναι επίσης εδώ. Όπως και τον πρεσβευτή των Ηνωμένων Πολιτειών στην Ελλάδα, έναν παλιό μου φίλο που του ζήτησα να γίνει πρέσβης. Ελπίζω ο Γιώργος Τσουνής να με συγχωρέσει, αλλά κάνει εξαιρετική δουλειά. Τον πρόεδρο του Πανεπιστημίου του Ντέλαγουερ που τυχαίνει να είναι

ένας Ελληνοαμερικανός που στέκεται ακριβώς μπροστά μου εδώ. Και κοιτάζω και βλέπω μερικούς παλιούς φίλους εκεί έξω, όπως τον Άντυ και τον Μάικ Μανάτο. Παιδιά, πηγαίνετε πολύ πίσω μαζί μου. Είστε ένας από τους λόγους που είμαι εδώ, στην πραγματικότητα. Αυτό δεν είναι υπερβολή. Δεν υπερβάλλω σε τίποτα για όλα αυτά. Είστε ο λόγος που έφτασα εδώ.

Παρεμπιπτόντως, δεν είναι εδώ σήμερα, αλλά μόλις μίλησα στο τηλέφωνο με έναν παλιό μου φίλο που γιορτάζει τα γενέθλιά του αλλού με τα εγγόνια του, τον φίλο μου, τον πατέρα Άλεξ, από την Ελληνορθόδοξη Αρχιεπισκοπή Αμερικής. Και παρεμπιπτόντως, έχουμε ταξιδέψει μαζί τη χώρα και τον κόσμο, συμπεριλαμβανομένης της Ελλάδας. Και σε περισσότερες από μία περιπτώσεις, επισκέφτηκα τον Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο, ο οποίος είναι ένας σπουδαίος φίλος και ένας σπουδαίος άνθρωπος. Θυμηθείτε, (ο Οικουμενικός Πατριάρχης) είχε ένα μικρό πρόβλημα σε άλλη χώρα. Ξεκαθαρίσαμε ότι αν δεν φροντιστεί γρήγορα, μπορεί να υπάρχουν προβλήματα με τις Ηνωμένες Πολιτείες. Και πριν από δύο χρόνια, ήμουν πολύ περήφανος που έδωσα στον πατέρα Άλεξ το Προεδρικό Μετάλλιο της Ελευθερίας. Ξέρετε, φίλοι μου, η αδερφή μου και εγώ όλο το χρόνο ανυπομονούμε για αυτή τη δεξίωση. Και κάποιοι από εσάς ξέρετε ότι έχω βρει δια βίου φίλους και μέντορες μέσα σε αυτή την κοινότητα.

Βρήκα έμπνευση στην Ελληνορθόδοξη Αρχιεπισκοπή Αμερικής, η οποία έχει υπάρξει μια φωνή κοινωνικής δικαιοσύνης εδώ και δεκαετίες. Ξέρετε, είμαι Ιρλανδός Αμερικανός. Ξέρω ότι αυτό σας σοκάρει όλους, αλλά έχουμε, ένιωσα μια βαθιά συγγένεια με την ελληνοαμερικανική κοινότητα. Τόσοι παππούδες και γιαγιάδες, τόσοι προπαππούδες ξεκίνησαν για την Αμερική όπως έκαναν οι πρόγονοί μου. Συνέχισαν να χτίζουν καλές ζωές για τους εαυτούς τους, ακόμα πιο σημαντικό, καλό μέλλον για τις οικογένειές τους. Και τόσες πολλές από τις αξίες με τις οποίες μεγάλωσα, τις αξίες με τις οποίες μεγάλωσαν και οι Ελληνοαμερικανοί φίλοι μου, όπως να συμπεριφέρομαι σε όλους με αξιοπρέπεια. Ο μπαμπάς μου έλεγε, ξέρεις, Τζο, μια δουλειά είναι κάτι πολύ περισσότερο από ένα μισθό. Είναι για την αξιοπρέπειά σου. Είναι θέμα σεβασμού. Έχει να κάνει με το να φέρεσαι σε όλους με αξιοπρέπεια, ανεξάρτητα από το ποιος είναι, να δουλεύεις σκληρά, να ονειρεύεσαι μεγάλα, να μην ξεχνάς ποτέ από πού προέρχεται και να κρατάς πάντα την υπερηφάνεια για την οικογένειά σου, την κοινότητά σου, την κληρονομιά σου και πάνω απ' όλα την υπερηφάνεια για την μεγάλη χώρα που μοιραζόμαστε μαζί.

Και αυτό είμαστε. Είμαστε φίλοι. Για μένα, αυτό αποτυπώνει τη σχέση μεταξύ Ελλάδας και Ηνωμένων Πολιτειών. Η Αμερική είναι η μόνη χώρα στη γη που βασίζεται σε μια ιδέα. Κάθε άλλη χώρα βασίζεται στην εθνικότητα, στη γεωγραφία, στη θρησκεία και άλλα χαρακτηριστικά. Αλλά η Αμερική βασίζεται σε μια απλή ιδέα, στην πραγματικότητα. Δεν βασιζόμαστε στη γεωγραφία,

βασίζομαστε σε μια ιδέα. Θεωρούμε ότι αυτές οι αλήθειες είναι αυτονόητες, ότι όλοι οι άνδρες και οι γυναίκες έχουν δημιουργηθεί ίσοι, προικισμένοι από τον δημιουργό τους με ορισμένα αναφαίρετα δικαιώματα. Ξέρετε, ότι όλοι μας δικαιούμαστε να μας φέρονται με ευπρέπεια, αξιοπρέπεια, σεβασμό σε όλη μας τη ζωή. Και πρέπει πάντα να υπερασπιζόμαστε τη δημοκρατία γιατί είναι το όχημα που επιτρέπει όλα αυτά να συμβούν και τα κάνει δυνατά. Και όλοι ξέρετε από πού προήλθε αυτή η ιδέα, η δημοκρατία που γεννήθηκε. Στην Ελλάδα πριν από χιλιετίες, όπου μερικοί από τους μεγαλύτερους στοχαστές της παγκόσμιας ιστορίας συνέλαβαν την έννοια του εμείς οι άνθρωποι.

Από εκεί προήλθε το εμείς, ότι ως ο λαός και ως δήμος μπορούμε και πρέπει να ελέγχουμε τη μοίρα μας. Κατά την άποψή μου, είναι το πολύτιμο δώρο που έχει δώσει η Ελλάδα στον κόσμο. Και αυτό το δώρο μπορεί να γεννήσει το έθνος μας και το γέννησε. Οι ιδρυτές της Αμερικής μελέτησαν τους αρχαίους Έλληνες στοχαστές και ηγέτες. Η επανάστασή μας το 1776 εμπνεύστηκε, κυριολεκτικά, όχι απλώς συχνά, από τις ιδέες τους. Ξέρω ότι το λέμε πάντα αυτό, αλλά αναρωτιέμαι αν πραγματικά εκτιμούμε πλήρως και απόλυτα αυτό το γεγονός. Σαράντα πέντε χρόνια μετά, οι Έλληνες πατριώτες πολέμησαν για τη δική τους ανεξαρτησία, εμπνευσμένοι από την αναζήτηση της ελευθερίας της Αμερικής. Και γι' αυτό η επέτειος της ανεξαρτησίας της Ελλάδας είναι μια ξεχωριστή μέρα και στην Αμερική. Τα έθνη μας είναι συνδεδεμένα. Έχουμε κοινές αξίες, κοινές φιλοδοξίες και κοινή πίστη σε ό,τι είναι δυνατό. Κάποτε με ρώτησε κάτι ο Σι Τζινπίνγκ όταν ταξίδευα μαζί του για 17.000 μίλια και ήμασταν πάνω από το οροπέδιο του Θιβέτ. Με κοίταξε και μου είπε, μπορείς να ορίσεις την Αμερική; Και θα μπορούσα να πω το ίδιο αν μου ζητούσε να ορίσω την Ελλάδα. Είπα, ναι, μια λέξη. Και το εννοώ ειλικρινά, είναι ηχογραφημένο. Είπα τη λέξη δυνατότητες. Πιστεύουμε ότι όλα είναι πιθανά.

Όταν εμείς, οι άνθρωποι, συγκεντρωνόμαστε για το κοινό καλό, οι δεσμοί μεταξύ μας έχουν τις ρίζες τους στην ιστορία μας, αλλά είναι πολύ ζωντανοί σήμερα σε αυτό ακριβώς το δωμάτιο. Μαζί, κρατάμε ζωντανούς αυτούς τους δεσμούς. Ο λαός της Ελλάδας, ο λαός των Ηνωμένων Πολιτειών, δεν κληρονόμησε απλώς τη δημοκρατία. Πρέπει να είμαστε υπερασπιστές της. Και αυτό είναι εξίσου σημαντικό σήμερα όσο ήταν τότε. Και αυτό δεν είναι υπερβολή. Θέλω, λοιπόν, να σας ευχαριστήσω όλους που ήσασταν εδώ για να γιορτάσουμε την ελευθερία. Θέλω να σας ευχαριστήσω για τη δέσμευσή σας, κάνοντας πραγματικότητα στην εποχή μας τα ιδανικά που πυροδότησαν τον αγώνα των δύο εθνών μας για ανεξαρτησία πριν από περισσότερα από 200 χρόνια. Και μακάρι τόσο η Ελλάδα όσο και οι Ηνωμένες Πολιτείες να συνεχίσουν να κρατούν αναμμένο το λυχνάρι της δημοκρατίας, ώστε να μπορούμε πάντα να την υπηρετούμε, ως ένας φάρος ελπίδας για τον κόσμο.

Πηγή ομιλίας: ΑΠΕ - ΜΠΕ

Φωτογραφία αρχείου

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΕΠΙΣΗΣ:

[Αμερικής σε Μπάιντεν: Ευχαριστούμε για την στήριξη στο Οικουμενικό Πατριαρχείο και τη δέσμευση σε Ελλάδα και Κύπρο για ειρηνική λύση στο νησί](#)